

Bu ne hal

AKADEMİSYENLER ARTIK DERSHANE TEKNİSYENİNE Mİ DÖNÜŞTÜ

Ahmet Koyuncu yazdı

Akademisyenler artık dersane teknisyenine mi dönüştü

29 Ekim Salı 2019 23:46

Bu hafta 55. Ulusal Psikiyatri Kongresi düzenlendi. Yine cılız ve sönük geçti. Hiç şaşırmadım. 15-20 yıl önceki kongrelerin ne havası ne de bilimsel seviyesi vardı...

Bu hafta **55. Ulusal Psikiyatri Kongresi** düzenlendi. Yine cılız ve sönük geçti. Hiç şaşırmadım. 15-20 yıl önceki kongrelerin ne havası ne de bilimsel seviyesi vardı. O toplantılardaki konuşmacı olanlarla, dinleyici olan bilim insanları arasında geçen tartışmalar insanları büyülerdi. Genç bilim insanlarına ilham verirdi.

Ama son 10 yılda ise her şey değişti. Artık neredeyse 10-12 ayrı salonda aynı anda seminerler yapılmaya başlandı. En komiği ise her salonda 15-20 kişi olması... Eğer 30 kişiyi geçmişse büyük başarı... Gelenler ise konuşanların ya asistanları ya da arkadaşları... Sen onun konuşmasına katılırsan, o da seninkine katılıyor.

Bir de lobileşmeler var. Türkiye Psikiyatri Derneği (TPD) bunlara '**çalışma grupları**' adını veriyor. Her ne hikmetse en merkezde ve göz önünde olan salonlar 'Bipolar' ve 'Psikoz' gruplarına veriliyor. **Çünkü bu hastalıkların ilaçları pahalı... Kongrenin en önemli sponsorları da onlar...** Diğer hastalıklarla uğraşanlara ise, kenarda kalan, hatta kongre görevlilerinin bile yerini bulmakta zorlandığı salonlar veriliyor.

Daha 3 yıl önce Antalya'da ki 52. Psikiyatri Kongresine konuşmacı olarak katılmıştım. Salona geldiğimde şaşırmıştım. 20 kişi bile yoktu. Bunların 6-7 tanesi de benim tanıdıklarımı. Diğerleri ise diğer konuşmacıların gelenleriydi muhtemelen.

Bizim geliştirdiğimiz ve **Journal of Early Intervention In Psychiatry** dergisinde yayınlanmış olan bir hipotezimizi anlatıyordum. İlk kez **sosyal anksiyete bozukluğunda bir prodrom dönemi** tanımlanıyordu. Ama konuşma bittiğinde 1-2 cılız soru... Ufkumu açacak kıpırtıları bile bulamadan hayal kırıklığı ile dönmüştüm. Zaten o kongreden sonra bir daha konuşmacı olmadım. Olmayı da düşünmüyorum.

SÖZEL BİLDİRİ TİCARETİ

Acı, ama gerçek... Kongreler artık yeni bilimsel gelişmelerin paylaşıldığı ve tartışıldığı yerden çok, unvan kapabilme ve CV doldurma aracı oldu. İstanbul'a ve Anadolu'ya yüzlerce yeni üniversite açıldı. Herkes doçentlik dosyasını doldurmak için, doçent olanlar ise profesörlük dosyası için geliyorlar. Bu unvanları veren YÖK ise konuşmanın ne olduğuna bile bakmıyor. Yeter ki 'konuşmacı belgesi' dosyada olsun yetiyor.

En acısı ise, YÖK son dönemde doçent adaylarından sözel bildiri puanı istemeye başladı. **İşte bu sözel bildiri talebini karşılamak için yeni kongreler ortaya çıkmaya başladı. Ama bu konuda esas oğlan, TPD'nin düzenlediği kongreler...**Çünkü sözel bildiri sunmak için kongre kaydı yaptırmak gerekiyor. Kayıt da ücretli... Bu pazarlama taktiğini 2 kez APA (American Psychiatric Association) katılımında görmüştüm. Kongrede bilim değil, adeta katılımcıların Amerikan ekonomisine katkıları ön plandaydı.

Daha önemlisi bu sözel bildirilerde sunulanları araştıran yok. Denetleyen yok... Hiç hasta görmeden, kafana göre fake (sahte) bir sözel bildiri metni hazırlayıp sunabilirsiniz. 'Sen de kimsin arkadaş' diyen yok. Zaten son 5-6 yıldır Türkiye'den Uluslararası dergilere submit edilen yayın sayısında müthiş bir patlama yaşanıyor. Gönderilen makalelerin tama yakını hakeme dahi gitmeden reddediliyor. **Peki bu insanlar nasıl doçent ve profesör oluyorlar?**

TÜRK PSİKİYATRİ DERGİSİ Mİ, DOÇENTLİK STEPNESİ Mİ?

İşte bu noktada ise **SSCI index olan Türk Psikiyatri Dergisi imdada yetişiyor.** Hatta Anadolu Psikiyatri Dergisi gibi 2. Kalite dergiler ve hatta parayla yayınlarını yayınlayan Open Access dergiler adeta **doçentlik stepnesi** olarak kullanılıyor.

Türk Psikiyatri Dergisi'nin impact faktörü ise yerlerde sürünüyor. Geçerlilik güvenilirlik çalışmaları hariç saygın uluslararası bilim dergilerinden neredeyse hiç atıf almıyor. Çünkü alamıyor. Ahbap çavuş ilişkisi ile yayınlanan üçüncü kalite yayınlarla bu kadar oluyor.

Zaten Türk Psikiyatri Dergisi 1964 yılında kurulmuş olmasına rağmen, bir arpa boyu yol gidememiş. **İran Psikiyatri Dergisi'nin** bile SJR'si (SCImago J. Ranking indicator) 0.383 ve dünyada 299. sırada yer alıyor. Bizim Türk Psikiyatri Dergisi ise SJR'si 0.214 ve 396. sırada yer alıyor.(1) Başka söze gerek var mı?

Peki Türk Psikiyatri Dergisi'nin önemi nedir?

İşte bu noktada **Psikiyatri alanının akademi seçkinleri** ortaya çıkıyor. Diyorum ya, doçent olabilmek için birinci isim yayın lazım. Peki bu nereden karşılanacak? Bir psikiyatri seçkini profesörün adamı iseniz, hakemli bile olsa birinci isim yayını şak diye kabul ediliyor.

Hatta bu günlerde 70 kadar psikiyatri profesörünün yayınlarını inceledim. Yaklaşık olarak %80 kadarının doçentlik dosyasındaki ilk isim yayını Türk Psikiyatri Dergisi makalesiydi. Hatta 'case report (olgu bildirimini)' ile bile doçent olanlar var. **Diyorum ya dergi bilim dergisi değil, adeta doçentlik stepnesi...**

YÖK HER DÖNEM BİLİM İNSANLARINI SUSTURAN BİR SOPA OLDU

şimdi sizler bana **'YÖK sistemine söz söylemeyecek misiniz'** diyeceksiniz. Ben de size 'balık baştan kokar' diye yanıt vereceğim. Zaten 12 Eylül darbesini yapanlar, üniversitelerin akademik özerkliğinin ve özgürlüğünü engellemek, ülkenin beyin takımı olan bilim insanlarını susturmak için kuruldu.

Daha önemlisi ise YÖK, üniversiteleri ve akademisyenleri toplumdan koparttı. Akademisyenleri yaşadığı toplumun sorunları ile yoğrulan bir aydın olmaktan çıkardı ve **Edward Said'in deyimi ile adeta 'DERSHANE TEKNİSYENİ'ne çevirdi. (2)**

Peki 12 Eylül darbecileri YÖK'ükime teslim edilmişti?

Bir avuç akademi seçkinine... O seçkinler ise, öncelikle kendi sınıfının çocuklarını doçent ve profesör ediyordu. Bir de alt ve orta sınıflardan gelen zeki çocuklar arasından, sadece seçkinlerin dayattığı doğruları kabul edenleri... **Zaten bu YÖK sistemi, 12 Eylül darbecilerinin sopası idi. 28 şubat'çıların sopası da oldu. Sonra FETÖ'nün sopası... şimdilerde ise iktidarın... Yani her dönemin kullanışlı sopası...**

DOÇENTLİK 'ALTIN KAPLAMA' ETKİSİ YARATTI

En önemlisi ise **akademisyenlerin bir entelektüel, bir aydın olması gerektiğini unutmaları...** Çünkü çağ Neo-liberal çağ... Kişinin yaşam koşulları ve yaptığı tüketim, aldığı unvanlar, o kişinin değer hiyerarşisindeki yerini, yani statüsünü belirliyor. Doçent ve profesörlüğünü alanlar ise **akademinin seçkinleri** statüsüne yükseliyor.

Zaten **Boudrillard'** a göre de; **statü, kendi mükemmelliklerini başka yerde, kültür ve iktidar yoluyla kanıtlayan üst sınıfların**

ayrıcalığıydı. (3)Alt ve orta sınıflardan gelenler içinse 'nesne yoluyla kanıtlama' ve 'tüketim yoluyla kurtuluş' seçeneğinden başka bir şey kalmıyordu. **Doçent ve profesör statüsü ise hem sermaye, hem de fetiş pratiğine dönüşüyordu.** (3)

Hatta doçentliği almak demek, adeta **OLYMPUS'LU TANRILAR KATINA YÜKSELMEK** gibi bir şeydi. Bu unvanları aldığınızda, vasat insanın gözünde gökteki bir yıldız gibi parlamaya başlıyordunuz. İşte bu noktada **R. Sennett'in 'statü ile gelen altın kaplama etkisi'** ortaya çıkıyordu. (4) Tıpkı Anadolu'nun güzel bir atasözünde 'eşeğe vurulan altın semerden' bahsedilmesi gibi... (**Statüsünün getirdiği omnipotansa kapılmayan, bir insan olduğunu unutmayan meslektaşlarını tenzih ederim**).

Sonuç olarak geldiğimiz acı nokta işte budur. Mesleğini liyakatiyle yapan bir azınlık dışında bilim koktu, bilim insanı koktu. Hani hükümetler herşeyin içine atıldığı **torba yasa** çıkarır ya, sanırım meslek dernekleri de **TORBA KONGRELER** düzenliyor. Sözel bildiri ticareti yapıyor. Üçüncü kalite bilim dergilerinden çıkarılan yayınlarla unvanlar alınıyor.

Ülkenin bir entelektüel ve aydını olması gereken akademisyenler, unvanlarını aldıklarında tanrılaşıyor. İnsan olduğunu unutuyor.

Geçen yazımda bahsettiğim gibi:

Modernite ve kapital sistemi, yarattığı statüleri ile adeta eşeğe altın semer vuruyordu. Yanılsama ve rasyonalizasyon ile de ona kendisinin ne olduğunu unutturuyordu.

İşte acı olan da bu idi. Akademinin entelektüellerinin birer dersane teknisyenine dönüşmesi ve sadece akademide kullanılması gereken unvanları ise birer fetiş nesnesine ya da birer sermayeye dönüştürmesi idi.

Ahmet Koyuncu

Odatv.com

KAYNAKÇA:

1. <https://www.scimagojr.com/journalrank.php?category=2738>
2. Said, Edward. "Entelektüel." İstanbul: Ayrıntı Yayınları (1995).
3. Baudrillard, Jean. (Hazal Deliceçaylı, and Ferda Keskin). Tüketim toplumu. Ayrıntı Yayınları, 2004.
4. Özsöz, C. Richard Sennett Ve Kamusal İnsanın Çöküşü. sosyoloji notları, 18.

□

Ahmet Koyuncu

odatv

arşiv

İletişim

Haber Merkezi: 0 216 449 32 00

Faks: 0 216 449 32 00

Mail: info@odatv.com

İletişim

Künye

Gizlilik Sözleşmesi ve Koşullar

Mobil Uygulamalar

Reklam

Reklam: 0 216 449 32 00

reklam@odatv.com

© 2021, Oda TV. Tüm haklar saklıdır.

ANA SAYFA

YAZARLAR

VIDEO

FOTO GALERİ

ARŞİV

KATEGORİLER

